

РЕШЕНИЕ

№ 66

гр. ЛЕВСКИ , 19.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛЕВСКИ в публично заседание на тринадесети юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Десислава К. Николаева -
Георгиева

при участието на секретаря ВЕЛИНА Т. ЦОНЕВА
като разгледа докладваното от Десислава К. Николаева - Георгиева
Административно наказателно дело № 20214410200168 по описа за 2021
година

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба от К.Н.Г. от *****, чрез адв. Р.Р. - ПлАК против Наказателно постановление №670/11.12.2020г. на Началник РУ - Левски към ОДМВР Плевен, с което на жалбоподателя на основание чл.81, ал.2 т.2 от ЗБЛД е наложено административно наказание глоба в размер на 30 лв. за нарушение на чл.7, ал.1 от ЗБЛД. Наведени са доводи, че НП е неправилно и незаконосъобразно, тъй като описаното нарушение не било извършено, както и в хода на административно-наказателното производство били допуснати съществени нарушения на материалния и процесуалния закон. Иска се наказателното постановление да бъде отменено. Претендиращи са разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява. Представява се от защитника адв. Р.Р., който поддържа жалбата по изложените в нея доводи. Посочва, че в АУАН липсвали дата и място на извършеното нарушение съобразно изискванията на чл.42, т.3 и т.4 от ЗАНН. В НП не било посочено място на извършване на нарушението съгласно чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, както и фактическото описание на нарушението се различавало от това в съставения акт. Наведен е довод, че посочените представляват съществени нарушения на процесуалните правила, тъй като ограничавали правото на

защита на нарушителя и по-конкретно възможността да научи за какво нарушение и въз основа на какви факти и обстоятелства е ангажирана административно-наказателната му отговорност. Твърди, че изложеното водело до незаконосъобразност на НП. Изложени са съображения, че същото било и неправилно, тъй като от показанията на разпитаните по делото свидетели не били установени описаните в НП факти и вмененото нарушение било недоказано. Моли наказателното постановление да бъде отменено и в негова полза да бъде присъдено адвокатско възнаграждение на основание чл.38, ал.2 от ЗА в минимален размер съгласно Наредба №1/2004г.

Ответната страна по жалбата изразява писмено становище за неоснователност на жалбата, тъй като НП било правилно и законосъобразно, издадено от компетентен орган, в рамките на неговите правомощия, като съдържал всички задължителни реквизити. В проведеното съдебно заседание не се представлява.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН и от лице, притежаващо активна процесуална легитимация да обжалва наказателното постановление, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, поради следните съображения:

От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява следната фактическа обстановка:

На 02.12.2020г., около 11,15ч. жалбоподателят К.Н.Г. се явил в сградата на РУ-Левски за заявяване издаването на нова лична карта. По същото време свидетелят И.Л.Ц. – служител на РУ-Левски бил дежурен на смяна и установил, че личната карта на жалбоподателя била повредена. Жалбоподателят попълнил декларация, в която посочил, че личната му карта е счупена. Свидетелят С.Б.П. – служител на РУ – Левски съставил на К.Г. в сградата на РУ-Левски Акт за установяване на административно нарушение №670/02.12.2020г. за това, че на 02.12.2020г. в РУ-Левски се установило, че не е положил достатъчно усилия по опазване на личната си карта от повреждане – нарушение на чл.7, ал.1 от ЗБЛД, който бил подписан като свидетел от св.И.Ц..

Въз основа на така съставения АУАН било издадено обжалваното НП

№670/11.12.2020г. на Началник РУ – Левски към ОД МВР – Плевен с което на жалбоподателя на основание чл.81, ал.2, т.2 от ЗБЛД било наложено административно наказание глоба в размер на 30 лв. за това, че на 02.12.2020г., около 11,15ч. поради неправилно съхранение е повредил личната си карта – нарушение на чл.7, ал.1 от ЗБЛД.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена от събраните по делото гласни доказателствени средства – показанията на свидетелите С.Б.П. и И.Л.Ц., както и от писмените доказателства – АУАН №670/02.12.2020г., Наказателно постановление №670/11.12.2020г. на Началник РУ - Левски към ОДМВР Плевен, справка от РУ-Левски, справка за административни мерки по ЗБДС, Заповед №8121з-493/01.09.2014г., Заповед №8121з-818/09.07.2015г., Заповед №8121з-907/30.07.2015г., Заповед №8121з-423/15.03.2017г.

Даде се вяра на показанията на разпитаните свидетели като еднопосочни, безпротиворечиви и добросъвестно дадени, тъй като изхождат от лица, незаинтересовани от изхода на делото, даващи показания за непосредствено възприетото от тях по време на изпълнение на служебните им задължения.

Писмените доказателства съдът възприе изцяло, като официални документи, издадени от компетентни длъжностни лица в кръга на техните функции и по предвидения в закона ред, както и неоспорени от страните.

С оглед на така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Обжалваното наказателно постановление, както и актът за установяване на административно нарушение, въз основа на което същият е издаден, са съставени в предписаната от закона писмена форма и в сроковете по чл.34 от ЗАНН, съставени са от компетентни длъжностни лица.

С обжалваното наказателно постановление жалбоподателят е санкциониран на основание чл.81, ал.2, т.2 ЗБЛД, съгласно която се наказва се с глоба от 30 до 200 лв. лице, което изгуби, повреди или унищожи български личен документ.

Като нарушена е посочена материално-правната разпоредба на чл.7, ал.1 от ЗБЛД, съгласно която гражданите, притежатели на български лични документи, са длъжни да ги пазят от повреждане, унищожаване или загубване.

Съдът намира за основателни изложените от жалбоподателя доводи, че при съставянето на АУАН и издаването на обжалваното НП са допуснати съществени процесуални нарушения. Установява се, че в акта за установяване на административно нарушение не са описани всички елементи от състава на посочената като нарушена материално-правна разпоредба. Описанието на нарушението – не е посочил достатъчно усилия да опази личната си карта не дава достатъчна яснота относно осъщественото от жалбоподателя нарушение – дали документът за самоличност е повреден, унищожен или загубен, така както е посочено в разпоредбата на чл.81, ал.2, т.2 от ЗБЛД. Посоченото представлява липса на задължителен реквизит по чл.42, ал.1, т.4 от ЗАНН. Установява се, че в наказателното постановление е налице коректно фактическо описание на вмененото нарушение, като е посочено, че поради неправилно съхранение е повредил личната си карта. В наказателното постановление обаче липсва място на извършване на нарушението, което е задължителен реквизит съобразно разпоредбата на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Съдебната практика е константна, че липсата на задължителни реквизити в АУАН и НП представлява съществено нарушение на процесуалните правила, което накърнява правото на защита на санкционираното лице – да разбере фактическите рамки на вмененото му нарушение, която липса е недопустимо да бъде запълвана чрез анализ на събраните в хода на съдебното производство доказателства.

Предвид установените допуснати съществени нарушения на процесуалните правила съдът не следва да се произнася относно материалната законосъобразност на наказателното постановление – доказаност на вменените фактически рамки на нарушението, за което жалбоподателят е санкциониран.

Поради изложените доводи обжалваното наказателно постановление се явява незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено от съда.

С оглед изхода на спора, основателно е направеното от защитника на жалбоподателя искане за присъждане на адвокатско възнаграждение на основание чл.63, ал.3 от ЗАНН. По делото е представен договор за правна защита, в което е посочено, че се осъществява безплатна такава на основание чл.38, ал.1, т.3 ЗА. Съгласно чл.38, ал.2 ЗА ако в посочената хипотеза в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът има право на адвокатско възнаграждение, като съдът определя

възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл.36, ал. 2 и осъжда другата страна да го заплати.

Предвид на изложеното, ОДМВР - Плевен следва да бъде осъдена да заплати на адв.Р.Р. - ПлАК адвокатско възнаграждение в размер на 300 лева, изчислено съобразно чл.18, ал.2, вр. чл.7, ал.2, т.1 от Наредба №1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №670/11.12.2020г. на Началник РУ - Левски към ОДМВР Плевен, с което на основание чл.81, ал.2, т.2 от ЗБЛД на К.Н.Г., ЕГН:*****, с адрес: *****, е наложено административно наказание глоба в размер на 30 лв. за нарушение на чл.7, ал.1 от ЗБЛД, като незаконосъобразно.

ОСЪЖДА на основание чл.63, ал.3 от ЗАНН, във вр. с чл.38, ал.2, вр. чл.38, ал.1, т.2 от ЗА, Областна дирекция на МВР – Плевен да заплати на адв.Р.Р. – Адвокатска колегия – Плевен, *****, адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр.Плевен в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Левски: _____